Написав Рибаков Віктор
Понеділок, 30 січня 2017, 07:26

Осанна

Коли в'їжджав Христос в Єрусалим,
Там, як царя Його зустріли,
І радісно дорогу перед Ним,
Як переможцю постелили.

«Благословенний хто іде в Ім'я
Господнє», - так Його вітали -
«Осанна в вишніх!» - одіж і гілля,
Під ноги, пальмове кидали.

Осанна! - вигук звідусіль лунав,
«Спаси і поможи» - це значить,
Бо волі, й перемог народ чекав,
Спасителя у Ньому бачив.

Це той, хто від кайда́нів нас звільнить,
Від влади римської позбавить,
Всі мрії наші, новий цар здійснить,
Ізраїлю поверне славу.

Та не від світу Царство те було,
В якому мав Він царювати,
У грішний світ прийшов Ісус,щоб зло
і смерть, і пекло подолати.

Він викривав гріховне їх життя,
Казав, що це найгірше рабство,
І кликав через віру й каяття,
Піти в нове, небесне Царство.

Та на земне народ всі покладав,
Свої думки і сподівання,
А те, що їм Христос пропонував,
Принесло їм розчарування.

І не пройшло і тижня, як вони -
Хто в захваті стелив дорогу,
Вже криком не "Осанна!" - "Розіпни!"
Його погнали на Голгофу.
…
С тих пір багато ми́нуло часу́,
Чим все закінчилось ми знаєм -
І те, для чого йшов у світ Ісус,
І те, від чого Він спасає.

Але не краще стали ми за них,
Хоч правда Божа нам відкрита,
Ми часто разом з ними : "Розіпни!"
Кричи́мо теж несамовито.

Якщо йдемо свідомо до гріха,
Сказавши перед цим осанна,
Ми, як вони б'ємо свого цвяха,
В Христові незагойні рани.

Але коли, Він в другий раз прийде́,
Своїх на небеса забрати,
Це скоїться у мить, і не буде́,
Часу́ осанна вже співати.

Він буде нас судити по ділах,
Які чинили ми у вірі,
А не за те, що з вербами в руках,
Осанною Його зустріли.

Тож в серце своє прийнявши Христа,
Неси плід гідний покаяння,
А твоє чисте, змінене життя,
Це краща Господу Осанна.